

**VIATA ȘI ACATISTUL
SFÂNTULUI SFINȚIT
MUCENIC HARALAMBIE**

(10 februarie)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Redactor: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Fericirea Chichidopolo
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-266-4

VIAȚA
SFÂNTULUI SFINȚIT
MUCENIC HARALAMBIE
(10 februarie)

Sfântul Mucenic Haralambie a trăit în vremea împărăției lui Septimiu Sever (193-211) și s-a făcut vestit cu puterea credinței sale și cu râvna în propovăduirea lui Hristos. El era preot al creștinilor din Magnezia, în Asia Mică. În acea vreme era mai-mare al cetății păgânul dregător Luchian. Deci, acesta, nesuferind cuvintele și râvna propovăduirii bătrânului preot Haralambie, care avea atunci vârsta de 113 ani, a poruncit ostașilor să fie prins. Fiind dus la

judecată înaintea lui Luchian, Sfântul a mărturisit fără frică pe Hristos; drept aceea, dregătorul a poruncit să fie dezbrăcat de hainele sale și, după ce i-au jupuit tot trupul cu unghii de fier, i-au tăiat fâșii de piele de pe trup. Iar Sfântul Haralambie, grav rănit, a zis: „Mulțumesc vouă, fraților, că, strujind trupul meu cel vechi și bătrân, m-ați înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferințelor pentru Hristos”.

Văzând cei de față răbdarea Mucenicului în atâtea chinuri și neîncetatele lui rugăciuni pentru toți, mulți dintre ei, bărbați și femei, s-au lepădat de idoli și au crezut în Hristos; iar dregătorul, cercetându-i și chinuindu-i fără milă pe aceștia, a poruncit să li se taie capetele. Apoi Sfântul a fost legat și dus la Antiohia, înaintea

împăratului. Și acolo, marele Mucenic a îndurat felurite chinuri și a făcut multe minuni. Atunci însăși fata împăratului, Galini, auzind de tăria de suflet cu care Sfântul Haralambie a răbdat cele mai grele chinuri, a crezut în Hristos și s-a botezat.

Deci, istovit de atâtea cumplite chinuri pe care a trebuit să le îndure, Sfântul Haralambie a fost osândit la moarte prin sabie. Dar mai înainte de a fi dus să i se taie capul, s-a mutat la Domnul, la 10 februarie în anul 202.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL
SFÂNTULUI SFINȚIT
MUCENIC HARALAMBIE**

(10 februarie)

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse

Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (**de trei ori**).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercețează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (**de trei ori**), Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a

Fiului și a Sfântului Duh, acum
și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față,
diaconul, monahul sau mireanul
va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeu nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne,
miluiește-ne pe noi, că, nepri-
cepându-ne de niciun răspuns,
această rugăciune aducem Ție,
ca unui Stăpân, noi, păcătoșii
robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi,
că întru Tine am nădăjduit; nu

Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți - lucrul mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu,
Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul ce-

rului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.
Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugețat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile

mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde

pe toți cei ce necăjesc sufletul
meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă
Ție, Dumnezeule! (de 3 ori).

Și îndată se cântă,
pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a
arătat nouă, bine este cuvântat
Cel ce vine întru numele Dom-
nului (de trei ori)

Tropar, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai, înțelepte Hara-
lambie, ca un stâlp neclintit al
Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic
pururea luminos. Strălucit-ai în
lume prin mucenicie, fericite, și ai
risipit întunecimea idolilor. Pen-
tru aceea, roagă-te lui Hristos cu
îndrăzneală, să ne mântuiască pe
noi.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Taina cea din veac ascunsă
și de îngeri neștiută, prin tine,
Născătoare de Dumnezeu, cel-
lor de pe pământ s-a arătat,
Dumnezeu întrupându-Se în-
tru unire neamestecată și Cru-
cea de bunăvoie pentru noi lu-
ând, prin care înviind pe cel în-
tâi-zidit, a mântuit din moarte
sufletele noastre.

Apoi: Doamne, miluiește (de
trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule,
după mare mila Ta și, după
mulțimea îndurărilor Tale, șter-
ge fărădelegea mea. Spală-mă
întru totul de fărădelegea mea și

de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1:

Alesule din ceata preoților,
Mare Mucenice Haralambie, cel
ce porți nume întocmai cu darul
primit de la Dumnezeu, de a fi
luminător de bucurie, nouă, celor
ce dorim a-ți aduce cântări de
laudă dar nevrednici suntem și
neputincioși în cuvinte, lumi-
nează-ne cugetul și dă-ne putere
graiului ca să-ți cântăm: Bucu-
ră-te, Sfinte Haralambie, Mare
Mucenice al lui Hristos!

Icosul 1:

A cinsti căruntețile tale cele
adânci și sfinte, bine este, deoa-

rece întru vechimea vârstei și a sfințeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor de la păgâni. Tu ai înmulțit ceata Mucenicilor, tu ai adăugat numărul Apostolilor și al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ție, dar, se cuvine, după vrednicie, să-ți cânte toți ortodocșii creștini unele ca acestea:

Bucură-te, preot vrednic, strălucind cu blândețile;

Bucură-te, cel ce ai sfințit și ai cinstit bătrânețile;

Bucură-te, al cetății Magnezia luminător;

Bucură-te, spre calea mântuirii învățător;

Bucură-te, cel ce la Hristos pe păgâni i-ai chemat;

Bucură-te, cel ce ai îndemnat la credință chiar pe împărat;

Bucură-te, cel ce ai adus la ade-
văr pe cei necredincioși;

Bucură-te, cel ce ai călăuzit la
pocăință pe cei păcătoși;

Bucură-te, următor al Proro-
cilor luminați de Duhul Sfânt;

Bucură-te, cel ce ai dat sfaturi
bune prin cuvânt;

Bucură-te, cel ce ai îndepărtat
rătăcirile celor răi;

Bucură-te, cel ce ai luminat
înțelegerea păstoriților tăi;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 2:

Văzând, Sfinte Haralambie, că
tu ai primit cu bucurie de la Stă-
pânul Hristos dreapta credință și
o împarți prin cuvânt celor
ascultători, s-au îndemnat toți cei
binecredincioșii a-ți aduce laudă

de mulțumire și a cânta lui Dumnezeu într-un glas: Aliluia!

Icosul 2:

Văzând popoarele că tu ești luminat, prin puterea dumnezeiască, de lumina cunoașterii adevărului, au cunoscut totodată că și faptele tale sunt spre mântuirea semenilor; pentru că ai stat ca un adevărat ostaș mărturisitor al lui Hristos și propovăduitor al învățaturii Lui. De aceea, ca pe o piatră neclintită a credinței văzându-te, cei binecredincioșii au venit a-ți cânta:

Bucură-te, cel ce ai chemat la lumina credinței pe păgâni;

Bucură-te, cel ce propovăduirea ai întărit-o prin minuni;

Bucură-te, cel ce te-ai lăsat
întemnițat pentru dragostea lui
Hristos;

Bucură-te, cel ce te-ai purtat în
lume ca un adevărat credincios;

Bucură-te, moștenitor cu du-
hul al pământului făgăduinței;

Bucură-te, propovăduitor lu-
minat al credinței;

Bucură-te, cel ce prin răbdare
ai dobândit fericirea Raiului;

Bucură-te, cel ce prin smerenie
ai stins văpaia iadului;

Bucură-te, diamant, neclintit
de amenințările tiranilor;

Bucură-te, cel ce ai dobândit
pocăința oamenilor;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat
biruitor păgânilor;

Bucură-te, cel ce prin minuni
ai adus veselie creștinilor;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 3:

De cunoașterea Sfintei Treimi
sufletul tău fiind luminat, ca un
adevărat viteaz al Mântuitorului
Hristos ai stat, răspunzând închi-
nătorului de idoli Luchian dregă-
torul, că tu ascuți numai de
dreptele și mântuitoarele po-
runci ale Împăratului Hristos și
nu cinstești idolii cei fără de
suflet; pentru aceea, credincioșii
cântau împreună cu tine lui
Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Nici o durere trupească nu ai
simțit prin despuierea trupului
tău, Sfinte, dovedind că scăparea
și izbăvirea ta este venită prin

puterea lui Hristos, Mântuitorul lumii, pentru că în numele Său ai suferit chinurile. Drept aceea, cu umilință aducem ție aceste cântări:

Bucură-te, cel ce prin putere de sus nu ai simțit durerea trupească;

Bucură-te, cel ce ai biruit pe tiranii care au îndrăznit să te chinuiască;

Bucură-te, cel ce ai primit chinurile ca pe o desfătare;

Bucură-te, cel ce în vremea pătimirii înălțai lui Hristos cântare;

Bucură-te, părtaș al îngerilor;

Bucură-te, urmaș al Apostolilor;

Bucură-te, stâlp tare, sprijinitor al credinței;

Bucură-te, pom plin de roadele nevoinței;

Bucură-te, cel ce ai înălțat fruntea credincioșilor;

Bucură-te, cel ce ai luminat cu-
getul păcătoșilor;

Bucură-te, cel ce de molima
ciumei pe toți îi ferești;

Bucură-te, cel ce vindecare
celor bolnavi dăruiești;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 4:

Zicând ostașii către dregător
că tu ai dorit mai mult necinstea
osândeii în loc de cinste, iar câr-
ligele cu care ei te chinuiau s-au
tocit cu totul și numai au zgâriat
trupul tău fără a-l fi vătămat cu
nimic, toți s-au mirat de răbdarea
chinuirii tale; iar cei credincioși,
slăvind pe Dumnezeu pentru
binefacerile arătate ție, Îi cântau:
Aliluia!

Icosul 4:

Aratându-se mai mâniaș, unul dintre căpetenii și văzând că nicidecum n-ai căpătat vreo vătămare trupească din osânda la care erai supus, a îndrăznit a smulge cârligele din mâna chinuitorilor și pornindu-se a sfâșia trupul tău, îndată a venit urgia dumnezeiască asupra lui, că i s-au tăiat de o sabie nevăzută mâinile. Atunci el, căzând la pământ, cerea zadarnic ajutor dregătorului, iar poporul, privind acestea, cu uimire grăia către tine:

Bucură-te, privirea cea de bucurie credincioșilor;

Bucură-te, cel ce ai muștrat neomenia păcătoșilor;

Bucură-te, cel ce ai întors întru rușine semeția osânditorului;

Bucură-te, cel ce ai potolit gândul rău al prigonitorului;

Bucură-te, cel ce ai biruit pe cel nelegiuit;

Bucură-te, cel ce l-ai smerit pe cel nesocotit;

Bucură-te, vistierie a minunilor;

Bucură-te, primitor al pătimirilor;

Bucură-te, propovăduitor al Cuvântului;

Bucură-te, luminător al cugețului;

Bucură-te, părinte al celor ce se smeresc;

Bucură-te, mijlocitor al celor ce se pocăiesc;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 5:

Când dregătorul Luchian, din mânie și răutate, a îndrăznit a scuipa fața ta cea sfântă, îndată

de pedeapsă a fost lovit, că i s-a întors gura spre ceafă, încât toată cetatea Magneziei s-a spăimântat de o minune ca aceasta, iar cei binecredincioși, nădăjduind în toarcerea păgânilor prin aceste minuni, cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 5:

Prin rugăciunile tale către Dumnezeu, Sfinte Haralambie, ai dat tămăduire dregătorului Luchian și căpeteniei Luciu, care ți-au cerut iertare de greșelile lor, pocăindu-se. Atunci, văzând minunile vindecării lor, mulți din popor au venit la credința cea adevărată și au primit botezul în numele Sfintei Treimi, strigând: „Mare este Dumnezeul milelor și

al îndurărilor”; pentru aceasta și noi cântăm ție:

Bucură-te, cel ce ai adus la credință pe prigonitori;

Bucură-te, cel ce ai fost lor tămăduitor;

Bucură-te, apostol minunat, care ai făcut pe păgâni a se boteza;

Bucură-te, duhovnicesc părinte, care ai adus pe oameni a se lumina;

Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit pe bolnavi a-i tămădui;

Bucură-te, cel ce te-ai silit pe păcătoși a-i milui;

Bucură-te, cel ce ai dat șchiopilor și ologilor însănătoșire;

Bucură-te, cel ce ai vindecat pe cei cuprinși de orbire;

Bucură-te, curățitor al celor întinați de păcate;

Bucură-te, izgonitor al duhurilor necurate;

Bucură-te, cel ce, prin rugăciunile tale, morți au înviat;

Bucură-te, cel ce, prin suferințe, darul sfințeniei ai câștigat;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 6:

Mărturisind însuși dregătorul despre minunile tale către împăratul Sever, acesta s-a mâniat foarte asupra idolilor lui, pentru că n-au putut sta împotriva acelor minuni; iar tu, ca un biruitor asupra lor, prin statornica ta credință, ai câștigat nemărginite daruri cerești. Pentru aceea, Sfinte, primește mulțumirea binecre-

dincioșilor care cu bucurie cântă
lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Nouă și înfricoșătoare minune
ai săvârșit, Sfinte, când ai fost
iarăși chinuit de tirani, după
porunca lui Sever, pentru că, pri-
mind cu veselie piroanele bătute
peste tot trupul tău și fiind tras
de barbă și așezat pe un cal ca să
fii dus la Antiohia, la cincispre-
zece stadii în cale, prin gura calu-
lui glas mare s-a auzit, ca să te
dezlege de legăturile cu care erai
cuprins; pentru aceea tot poporul
cântă ție:

Bucură-te, cel ce o nouă răb-
dare de chinuri ai avut;

Bucură-te, cel ce o nouă mi-
nune ai făcut;

Bucură-te, părinte, cel pentru care gura necuvântătorului a vorbit;

Bucură-te, Sfinte, cel ce, șezând pe cal, l-ai îmblânzit;

Bucură-te, cel ce pe toți trimișii lui Sever i-ai uimit;

Bucură-te, cel ce pe slujitorii diavolului i-ai îngrozit;

Bucură-te, cel ce ai stins văpaia tiranilor;

Bucură-te, cel ce ai domolit furia ucigașilor;

Bucură-te, cel în care dragostea de Dumnezeu s-a vădit;

Bucură-te, cel ce ca un trandafir cu bună mireasmă ai înflorit;

Bucură-te, cel ce ca om multă osândă ai pățimit;

Bucură-te, cel ce ca un viteaz toate chinurile le-ai biruit;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 7:

Ostașii lui Sever, văzând minunile tale cele mari, n-au îndrăznit să te mai chinuiască și pe cale cu liniște te-au dus la Antiohia ca să împlinească porunca. Acolo Sever, cu diavolească pornire s-a înfuriat, iar asupra ta, dând poruncă să-ți înfigă o țepușă arsă în piept. Dar multa lor osteneală cu nimic nu te-a vătămat, pentru că focul s-a stins și slujitorii cei împărățești au ostenit. De aceea, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 7:

În furia lui, pierzând Sever răbdarea, dacă a văzut el însuși

această minune, a încercat cu viclenie a te îmblânzi și a te cerceta cu ce putere faci acestea. Iar el, luând de la tine răspuns, că în credința lui Hristos Dumnezeu nădăduiești, te-a ispitit a cere să înviezi morții și să izbăvești pe cei stăpâniți de diavoli. Atunci tu, dreptule Părinte, primind har și putere de la Dumnezeu, ai arătat în fața împăratului necredincios alte minuni, că și pe mortul adus înaintea ta l-ai înviat, pe cel îndrăcit l-ai izbăvit și diavolul a ieșit din om, strigând să nu-l chinuiești fără de vreme. Pentru aceasta, tot poporul cu evlavie cânta ție unele ca acestea:

Bucură-te, mare făcător de minuni;

Bucură-te, purtător al cereștilor cununi;

Bucură-te, cel ce l-ai vindecat
pe cel demonizat;

Bucură-te, cel ce pe Satana
îndată l-ai alungat;

Bucură-te, cel mărturisit ca om
dumnezeiesc;

Bucură-te, văditor al vicleșu-
gului diavolesc;

Bucură-te, cel ce l-ai înduple-
cat pe împărat a zice: „Mare este
Dumnezeul creștinilor”;

Bucură-te, cel ce i-ai făcut pe
credincioși a lăuda pe Domnul
puterilor;

Bucură-te, cel ce întru Hristos
toate le poți;

Bucură-te, cel ce în iubirea ta îi
cuprinzi pe toți;

Bucură-te, cel ce mustră pe cei
păcătoși spre îndreptare;

Bucură-te, cel ce dai credin-
cioșilor binefaceri cu îmbelșu-
gare;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 8:

A răsărit lumina cea adevărată
a cunoștinței sufletești din rodul
ostenelilor tale, Sfinte Haralam-
bie, care ai îndurat multe feluri
de chinuri și pe toate le-ai biruit
prin credința ta cea puternică în
Dumnezeu. Acea lumină îndată
s-a răspândit peste închinătorii la
idoli și mulți din aceștia crezând,
în numele Sfintei Treimi s-au
botezat. Pentru aceea, împreună
cu tine cântau lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul 8:

Împăratul Sever, socotind mai
apoi că tu cu farmece săvârșești
acele minuni, ți-a poruncit să
jertfești idolilor lui, ca să scapi de

grozavele chinuri; însă tu, ca un om dumnezeiesc, cunoscând ră-tăcirea sa, ai răspuns că pe cât trupul tău se zdrobește, pe atât se bucură întru tine duhul tău. Atunci Sever, mâniindu-se din nou, a poruncit să fii bătut cu pie-tre și să-ți fie arse barba și obra-zul cu făclii aprinse; dar, prin puterea lui Dumnezeu, focul s-a întors asupra slujitorilor împăra-tului. Pentru aceasta noi, creș-tinii, minunându-ne, cântăm ție:

Bucură-te, cel ce ai biruit a lui Sever rătăcire;

Bucură-te, cel ce i-ai răspuns lui cu milostivire;

Bucură-te, cel ce ai primit pe-depse grele în loc de odihnă tru-pească;

Bucură-te, cel ce ai socotit bătăile drept bucurie sufletească;

Bucură-te, viteaz ostaș, care ai îndreptat focul asupra dușmanilor tăi;

Bucură-te, vrednic sutaș, care ai scăpat trupul tău de tiranii cei răi;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un stâlp neclintit Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un sfeșnic pururea luminos;

Bucură-te, mucenic strălucit care ai risipit întunecimea idolilor;

Bucură-te, cel ce ai potolit durerea din sufletele păcătoșilor;

Bucură-te, cel ce lui Hristos o nouă turmă aduni;

Bucură-te, comoara cea neprețuită a cereștilor cununi;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 9:

Răbdând acele chinuri de la
păgâni cu credință nezdrun-
cată, ai dobândit în ceruri ședere
de-a dreapta lui Hristos, lauda
Apostolilor și bucuria Muceni-
cilor, căci te-ai învrednicit a fi cu
ei părtaș dumnezeieștii cununii și
a fi rugător pentru creștini, cân-
tând cu mulțumire lui Dum-
nezeu: Aliluia!

Icosul 9:

Nelegiuitul Sever, înțelegând
mai pe urmă că tăria și minunile
tale se împlinesc cu puterea lui
Hristos, a îndrăznit dimpreună
cu slujitorii săi a cânta și a huli
chiar împotriva lui Dumnezeu.

Atunci, pentru o asemenea cutezare, a venit asupra lor arătare cerească, pentru că pământul s-a cutremurat și fulgere și trăznete au cuprins pe Sever și pe Crisp, dregătorul său, ca să cunoască puterea lui Dumnezeu. Pentru aceasta noi te rugăm, Sfinte, să fii apărătorul nostru de toate primejdiile ca să-ți putem cânta unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ai dobândit puterea minunilor de la Mântuitorul;

Bucură-te, cel ce ai avut mărirea faptelor tale de la Ziditorul;

Bucură-te, cel ce pentru Hristos te-ai jertfit, și întru El te-ai sfințit;

Bucură-te, cel ce întru Domnul te-ai întărit și prin El ai biruit;

Bucură-te, cel pe care tiranii
te-au cunoscut om dumnezeiesc;

Bucură-te, cel pe care dușma-
nii te-au cinstit apoi ca pe un
părinte sufletesc;

Bucură-te, cel prin care ni s-a
arătat izvorul bunătății;

Bucură-te, cel prin care s-a
vestit împlinirea dreptății;

Bucură-te, cel pe care împăra-
tul și dregătorul său te-au rugat
să-i scapi de pedeapsa trimisă lor;

Bucură-te, cel prin care aceia
au lăudat credința creștinilor;

Bucură-te, cel ce ne împarți da-
ruri dumnezeiești;

Bucură-te, cel ce ne dăruiești
și cele de nevoie viețuirii pă-
mântești;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 10:

Fierbinți au fost rugăciunile tale către Dumnezeu, Sfințite Mucenice, pentru iertarea și tămăduirea dușmanilor tăi, Sever împăratul și Crisp, încât i-ai scăpat pe ei din osânda în care erau căzuți și le-ai dat sfătuire bună ca să nu mai greșescă. Drept aceea, cunoscând și noi păcătoșii binefacerile tale, venim către tine cu umilință, rugându-te să ne izbăvești și pe noi din toate nevoile și necazurile, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Harul dumnezeiesc a fost asupra ta, Părinte, învrednicindu-te a aduce la credința cea adevărată

pe fiica împăratului Sever, numită Galiní, care s-a făcut mărturisitoare a bunătăților cerești și a îndemnat pe tatăl ei să se lepede de tirania păgânătății, ca să dobândească întru Hristos mila cea veșnică. Pentru aceasta, Sfinte, primește de la noi aceste cântări:

Bucură-te, cel ce, rugându-te, ai scăpat de la pedeapsă pe vrăjmașii tăi;

Bucură-te, cel ce cu milă i-ai izbăvit în pace pe cei aflați în nevoi;

Bucură-te, cel ce i-ai sfătuit pe ei să nu mai greșescă;

Bucură-te, cel ce i-ai îndemnat pe ei să se pocăiască;

Bucură-te, cel ce ai adus la Hristos pe fiica împăratului Sever, numită Galiní;

Bucură-te, cel ce ai învățat-o întru Domnul bine a vieții;

Bucură-te, cel prin care Galiní
și-a îndemnat tatăl să se lepede
de idolatrie;

Bucură-te, cel prin care împă-
ratul a fost chemat să aleagă feri-
cita veșnicie;

Bucură-te, luminător al celor
întunecați;

Bucură-te, mângâietor al celor
întristați;

Bucură-te, viță care ai odrăslit
pentru întărirea neamului creș-
tinesc;

Bucură-te, roadă duhovni-
cească spre tămăduirea neamu-
lui omenesc;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 11:

Văzând în vis fiica împăra-
tului Sever că ședea ea într-o

grădină preafrumoasă și privea cum pe tatăl ei și pe Crisp dregătorul i-a izgonit de acolo Păzitorul grădinii, deșteptându-se ea, a alergat cu grăbire la tine, Sfinte Haralambie, rugându-te să-i tâlcuiești acel vis. Iar tu, îndată i-ai arătat că acea minunată grădină este Raiul dreptilor, și păzitorul Raiului, Care a așezat întru lumină pe cei credincioși și i-a izgonit de acolo pe cei răi, este însuși Hristos Domnul, Căruia cântai: Aliluia!

Icosul 11:

Trecând treizeci de zile de la înfricoșătoarea pedeapsă primită de la Dumnezeu, împăratul s-a răzvrătit iarăși împotriva lui Hristos, Dumnezeul pe care în-

suși Îl mărturisise. Deci, chemându-te să jertfești idolilor, ai stat vitejește împotrivor păgânătății sale. Atunci el, mâniindu-se din nou, ți-a pus spre batjocură frâu și zăbale și te-a tras prin toată cetatea ca și cum ai fi fost un necuvântător. Iar tu, Sfinte, rugându-te, nevătămat ai fost păzit; pentru care noi aducem cu mulțumire laudă biruinței tale, zicând:

Bucură-te, cel ce ai tâlcuit visul fetei de împărat;

Bucură-te, propovăduitor al Raiului celui minunat;

Bucură-te, viteaz biruitor al învățăturilor păgânești;

Bucură-te, cel ce ai dat fiecăruia sfaturi duhovnicești;

Bucură-te, cel ce ai înduplecat
pe Galiní a sfărâma idolii cei
turnați;

Bucură-te, cel prin care slujii-
torii idolești au fost înlăturați;

Bucură-te, cel ce ai îndemnat-o
pe Galiní a primi lumina bote-
zului;

Bucură-te, cel prin care ea a
îmbrățișat Evanghelia Dom-
nului;

Bucură-te, săvârșitor de fapte
duhovnicești;

Bucură-te, următor al viețuirii
îngerești;

Bucură-te, privind roada bu-
nătăților tale;

Bucură-te, văzând urmarea
minunilor tale;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 12:

Poruncind împăratul Sever să fii pus spre batjocură, ai fost legat de stâlpul cel uscat al casei unei văduve păgâne, unde ai arătat încă o minune, că stâlpul acela, înverzind, a înfrunzit și a făcut atâtea ramuri încât a acoperit casa. Atunci văduva, cunoscând puterea lui Dumnezeu, a căzut la picioarele tale, pocăindu-se de păcatele ei; iar tu, Părinte, i-ai spus să nu se teamă, ci să creadă în Mântuitorul Hristos. Încă mai mult, a doua zi, acel pom a înflorit și a rodit, iar păgânii s-au înspăimântat, însă văduva, întărindu-se în credință, îndată s-a botezat în numele Sfintei Treimi, Căreia cântai: Aliluia!

Icosul 12

Când erai dus la locul de osândă, ca să ți se taie capul, după porunca lui Sever, psalmul lui David cu bucurie l-ai cântat, Sfinte, grăind: „Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne; cânta-voi și voi înțelege, mergând pe cale fără prihană. Când vei veni la mine?”. Iar către sfârșit, ai zis: „Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta”. Atunci cerurile deschizându-se, ți S-a arătat Hristos Dumnezeu cu mulțime de îngeri și te-a chemat în locașurile dreptilor ca pe un prieten iubit care ai fost chinuit în lume pentru dragostea Sa, dându-ți și darul de a tămădui pe cei cuprinși de boli, iar mai ales de năpraznica moli-mă a ciumei. Pentru aceea, Sfinte,

primește de la noi cântările
acestea:

Bucură-te, cel ce ai făcut să
rodească stâlpul cel uscat;

Bucură-te, cel ce ai adus la
credință pe văduva care trăia în
păcat;

Bucură-te, propovăduitor al
cuvântului adevărului;

Bucură-te, Evanghelie vie a
Mântuitorului;

Bucură-te, cel prin care Dum-
nezeu a lucrat minuni;

Bucură-te, cel ce ai adus la
pocăință pe păgâni;

Bucură-te, cel ce ai văzut ceru-
rile deschise și arătarea slavei
dumnezeiești;

Bucură-te, cel ce ai auzit glasul
Domnului înconjurat de cetele
îngerești;

Bucură-te, primitor al neves-
tejitei cununi de biruință;

Bucură-te, ostaș al lui Hristos,
învingător prin credință;

Bucură-te, doctor fără de
arginți al neputințelor trupului;

Bucură-te, rugător pentru noi
spre mântuirea sufletului;

Bucură-te, Sfinte Haralambie,
Mare Mucenice al lui Hristos!

Condacul 13:

O, întru tot lăudate, Sfințite
Mare Mucenice Haralambie, pri-
mește de la noi aceste cântări de
laudă și cere de la Mântuitorul
Hristos să ne dăruiască pocăință
și îndreptare vieții, întărire în
dreapta credință, apărare de boli
și de primejdii, râvnă pentru
săvârșirea faptelor bune și mân-

tuire sufletelor noastre în ceasul Judecății, ca în veci, împreună cu tine să cântăm cu bucurie Preasfintei Treimi: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori, apoi se zic Icosul 1 și Condacul 1.

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.



TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București
Telefon: 3352129; 3352128; Fax: 3352110
e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro
www.editurapatriarhiei.ro

